

naravnost računa na to, da so Slovenci sami «trotli». — 3. Kdo hujska stan proti stanu, ljudstvo proti ljudstvu? Treba je le malo pogledati v celjsko vahto in njene bratce. Koliko psovk, laži, obrekovanja se je že tu nagomladilo proti raznim stanovom, zlasti duhovniškemu! Steklo sovrašstvo proti Slovincem diha izvsakega teh listov. Črnijo nas in obrekujejo, v žlici vode bi nas radi vtopili. Malopridni ljudje v Mariboru, v Ptuj, v Celju in drugod pošiljajo v te liste svoje izrodke in hujskajo pošteno meščanstvo zoper Slovence. — Naše geslo je bilo in bo: «Tuje spoštuj svoje ljubi!» — Pričakujemo, da bo gospod državni pravdnik «gledal na prste» tem umazaniam listom, ki namenoma z lažmi in hujskanjem delajo za hudobno stvar, zastrupljajo srca in pamet svojih bralcev ter jih pripravljajo za odpad od vere naših očetov in naše skupne domovine Avstrije, ter pred širnim svetom jemljejo poštenje dobrim ljudem. Naši cenjeni bralci pa naj si vzamejo k srcu besede državnega pravdnika ter se naj varujejo kakor steklega psa hudobnih listov.»

O vi ubogi bralci «Gospodarjevi!» Vi mislite in verjamete zares, da je pri porotni obravnavi dne 13. marca, ko je sedel na zatožni klopi urednik «Slovenskega Gospodarja», gospod državni pravdnik Nemanč udrihal po «Marburger Zeitung», «Pettauer Zeitung», «Štajercu» in po «Celjski vahti»?! O ubožci, s katerih se «Gospodar» vsaki teden norčuje in jih nalaže. No, toraj bralci «Štajerca» vejo, da ni «Marburger Zeitung» ne «Pettauer Zeitung» in tudi ne «Štajerc» bil zatožen, ampak «Slov. Gospodar» kateri je po predlogu državnega pravdnika Nemanč 14 dni zopora in dva posta dobil. Mi prosimo vse naše naročnike in bralce v interesu resnice in pravice, naj ubogim naročnikom «Slov. Gospodarja», kje za katerega vejo, poiščejo in jim ta dopis brati dajo, da bodejo kmetje vendar enkrat sprevideli, kako nesramno so oni od tega capinskega «Gospodarja» nalagani in zapeljani.

Kakšne konje naj redimo, težke ali lahke?

Kakor je goveja živina, prašiči itd. kmetu potrebna, ravno tako potrebna je našemu kmetu tudi konjereja. Ni pa vse edno, ako mora kmet konja

kupiti, ali pa, če ga sam zredi. In tudi ni vseeno, če svojega konja za nizko ceno ali drago proda. Liko kmetov dobro ve, da se za konja, ki je 3 do 4 leta star, dobi komaj 150 do 200 gld.; ve pa tudi da se za žrebeta težkega plemena, ki so stari komaj osem mesecev in ki tedaj kmata še skoraj ne stanejo, pa tudi za tako ceno prodati zamore kakor tistega konja, ki so ga 3 do 4 leta redili. Lep zgled dajejo tisti kmetje svojim sosedom, ki ceniti dobro konjerejo, ker oni se ne vstrašijo tudi svoje kobile tudi šest do osem ur daleč k žrebu težkega plemena goniti in tam tudi, kar se veče prigodi, da morajo 2 do 3 dni čakati, da pridejo vrsto, kar pa ni dobro, ako mora potem vbreje kobilica še tako dolgo pot zopet nazaj narediti. Je pa to potrebno, in ali se res temu ne da odpomo? Ali je to pravilno da sta na primer v št. lenartski okraju dva žrebca težkega plemena, v ptujskem nobenega, tako da je kmet št. lenartskega okraja kateri hoče imeti lahko pleme, primoran sem priti zopet kmet iz ptujskega okraja, ki hoče imeti težko pleme, pa v št. lenartski okraj hoditi?

Kje ste Vi gospodje okrajnega zastopa, Vi Zeleniki, Brenčiči, Jurteli, Horvati in drugi! Kaj je potrebno, da imamo v Ptuj 8 žrebcev lahkega plemena, težkega pa nobenega. Nam se zdi, da ni je pač vseeno, ako kmet dobi za svojega konja 100 ali pa 200 goldinarjev. Seveda, vaša prva stvar je politika, gospodarstvo ubogega kmata pa denarja. K nam prihajajo kmetje od blizu in daleč se pritožujejo čez to in ono.

Dragi kmetje! poskusimo v tej zadevi si pomagati kaj zboljšati.

Naše uredništvo prosi torej vse kmete, občinske odbornike, v prvi vrsti pa občinske predstojnike, naj si bojo isti naši pristaši ali nasprotniki. Kmeti naj najprvo vplivajo na svoje občinske odbornike, občinskega predstojnika, naj oni pripravijo spis prošnje za povzdigo konjereje, v njih razložijo potrebno število žrebcev težkega plemena ter take prošnje našemu uredništvu pošljejo. Mi bomo

Zdaj fanti priskoč'jo
Obem' na pomoč,
In začne se tepež,
Ki traja do noč.

Tako tudi tepež
Vendar preneha.
Nesreče ni velke...
Klobuk nič ne zda!

Mirijo s'cer fante,
Pomaga pa nič;
Narazen ne spravi
Nobeden jih birič.

Le Jožetu z nosa
Pretaka se kri,
Pa to nič ne škodi
Saj dolg' se že ni.

Ker nimajo palic
In nimajo nož,
S klobukom pretepa
Zato, moža mož.

Potlej se pa sprav'jo
In začne se ples,
Še Anza se z Urško
Vrti prav za res.

Klobasa edina
Dva konca ima,
A druga stvar vsaka
Le en'ga pozna.

Vriskaje se vračajo
Vsak na svoj dom;
Kateri so skup šli
Povedal vam bom.

A tiho med nami
Ostane naj to,
Če zve se, — še lahko
Nabije me kdo.

In drugi?! Za druge
Še sam prav ne vem,
In če bi tud' vedel,
Povedat' ne smem.

Ah, Urša in Anza
Prav srečna sta b'la,
Da lahko domov
Sta sámečno šla.

Že té-le me vrste
Na vruga skrbé,
Če Anza in Joža
Jih zvesta? — o je!

In Jože?! No, ta si
Je Trezo izbral,
Kateri dragonar
Slovo je lan' dal.

Potlej pa gotovo
Ne bom se smejal,
Ker Joža plačilo
Mi v rebre bo dal.

In Anza pa glavo
Potipal bo mi,
Ker sem vam povedal,
Da Urša kadi.

naprosili našega poslanca, kateri bode to veliko potrebo pri deželnem odboru predlagal, kar upamo, da tudi kaj dosege. Več ko bode takih prošenj, boljši bo uspeh.

Vojna v Južni Afriki.

Zadnji čas se ni zgodilo na afriškem bojišču nič posebnega. Z mirovnimi pogajanjmi menda zopet ni nič! «Times» so dobili iz Kapstadta poročilo, da so vesti o novih mirovnih pogajanjih med Botho in Kitchenerjem docela neutemeljene. «Daily Mail» pa je dobil iz Amsterdama poročilo, da se smatrajo, v uradnih transvaalskih krogih poročila o novih pogajanjih za neresnična. Namen imajo te vesti le ta, da bi zbegale v Kaplandiji bivajoče Bure. Iz Amsterdama se tudi javlja, da nimajo uspehi generala Plumerja nobene vrednosti. Buri nameravajo prenesti sedež transvaalske republike v Leydsdorp na skrajnem severovzhodu Zmajevih gor, kateri kraj je Angležem docela nepristopen. Istotako se menijo Buri sami umakniti v nepristopno Zantopansko pogorje, kjer vlada mrzlica in tifus, in kjer so znane strupene muhe «tsetse». Buri so teh stvari vajeni, a Angleži bi jim podlegli. Od tu hočejo Buri na izreden način nasprotovati Angležem. S tem korakom so Buri naložili Angležem še največjo vseh sedanjih težav. — Iz Pretorije je 11. t. m. brzojavil lord Kitchener, da se je v bližini Dewetsdorpa vršil dve uri trajajoči boj. Angleži so ujeli 80 Burov in zaplenili 8 vozov. Pretorijo so Angleži silno utrdili, ker se boje naskoka Burov. Kuga v Kapstadtu se širi. Danes je že nad 300 oseb okuženih. Buri nameravajo iznova odločne operacije v obeh burških republikah, v Natalu in v Kaplandiji. — Londonska «Presse Association» je dobila iz Exeterja brzojavko, da so Buri v megli ujeli generala Frencha s 500 možmi. Korespondenčni biro poroča, da se ta vest uradno prereka. Ker se je že parkrat javljalo, da je bil French ujet ali ubit, ne da bi se bila vest uresničila, je treba tudi sedaj dvomiti, da bi bil French res ujet. Lord Kitchener je sporočil

iz Pretorije: Med operacijami generala Babingtona je kolona polkovnika Bawlitona presenetila severozahodno Klerksdorpa oddelek Smitsa. 6 Burov je bilo ubitih, 10 ranjenih, 23 ujetih in nekaj topov in streliva zaplenjeno. Angleži so imeli troje ranjencev. V Oranju je bilo med operacijami Pilcherja ubitih 7 Burov ter zaplenjeno mnogo živil. Dewetove čete so na potu v Pietersburg zadale na Angleže. Botha je bil vržen proti severu, Delarey pa baje obkoljen. Tudi v okolici Jakobsdala so zadeli buri na Angleže. Do Leydsdorpa, sedanjega sedeža burske vlade ni možno dospeti z železnico nego le po slabih potih. Proviantiranje angleške vojske je torej onemogočeno. Okolica Leydsdorpa je bogata in plodovita, za Angleže pa je ondotno podnebje smrtonosno. Angleži iz Pietersburga pač ne bodo mogli operirati proti Leydsdorpju z vspehom. Vrh tega pa so na potu tjakaj še tri trdnjave, Schutte, Hendrina in Botha, ki bodo tudi zadrževale Angleže.

Razne stvari.

Požar. Na Blanci, dobro uro od Sevnice je 9. aprila uničil grozen požar šestim gospodarjem vse imetje. Zgorelo je 21 poslopij do tal. V ognju je poginilo 11 prašičev. Pogoreli so kozolci, vozovi, brane, pljugi, gospodarsko orodje in vsa obleka. Zgorela pa je, Bog se usmili, tudi 73letna prevžitkarica Mlinarič. Nesrečnica je bila sama doma, s štiriletnim vnukom, ki je igraje se z žvepljenkami, v parni (šupi) zažgal praprot. Vlekel je zelo hud veter, in mahom je bilo vse v plamenu. Vaščani so bili za časa nezgode skoro brez izjeme pri poljskem delu. Prihitevši domov, so komaj rešili živino. — Eden, gospodarjev je imel v omari shranjenih 1000 kron skupiček za malo preje prodane vole. Bil je toliko drzovit in pogumen, da je vdrl v gorečo hišo, vkljub dušljivemu dimu, dospel do denarja in ga srečno otel. Strašen je bil prizor, videti te nesrečne ljudi, kako so jadikovali, lomili roke, jokali, besno kričali in obupno valjali se po tleh. Nesrečnega dečka, ki je povzročil nesrečo, hotel

Konsum in kovač.

„Štajerc“! Naš list ti predragi,
Za kmete se dobro boriš;
Pomagal nam bodeš tud' k zmagi
Saj ti le nas dobro učiš!

Svetuješ nam vestno, prijatelj!

Vsa skrb je le tvoja za nas.

Bog živi te toraj zmagatelj!

Saj upa nate ce la vas!

Zameri mi ne, da te vprašam,

Vsled novih vseh čudnih reči,

Zastonj si jaz glavo raznašam,

Kaj zdaj se pri nas vse godi!

V nedeljo popoldne sem mislil,

Hajd k Blažu ga grem na en glaž!

Pa kar sem bil se prestrašil,

V sred šribarjev bil je naš Blaž.

Kot polhi so bili zrejeni

In zjali kot miška z masti,

Na sredi je bil pa še eni,

Iz naše Tepanjske vasi!

Prav kumern je bil in otožen,

Ker rad bi izvrstno živel;

Še rajši pa, če bi bil zmožen,

Bi se pa kar k šribarjem štel!

Ker vina so mnogo popili,

In Jakeca šuntali;

Si niso kaj lep'ga zmislili

Konsum so nam stuhtali.

Klobas so tud' mnogo povžili

In Jakeca pitali;

So nam pa „klobaso“ naredili,

Vaščani bi naj jo pa snedli,